

Klinkt als een droom:
starten met een *café crème* en
dan naar je studio aan de
Place Pigalle. In een chic lookje
waarin je niet onderdoet voor
de gemiddelde Parisienne.
Deze Nederlandse ondernemers
waagden de sprong naar Parijs.

TEKST: EVELINE BIJLSMA
FOTOGRAFIE: BRENDA VAN LEEUWEN

met
wiltzicht
op de Eiffel
toren

**“In Le Marais
ben ik kind
aan huis”**

MARIE CLAIRE APRIL 2014

YVONNE AMERICA (26).
eigenaar Paris by bike

«Het geslenter door de Parijse straten, de nachtelijke escapades vol verrassingen, de *entrecôte-frites* met een karafje wijn, de bioscoop om 10 uur 's ochtends, het '*salut ma chérie, un café crème?*' Na een jaar au pair geweest te zijn in Parijs en er een paar maanden te hebben gestudeerd, had ik heimwee toen ik weer in Amsterdam zat. Ik was op weg om cabaretière te worden, maar ik ben gestopt toen ik merkte hoe zwaar en eenzaam dat vak eigenlijk is. In de winter van 2011 vertrok ik naar de lichtstad en in 2012 opende ik Paris by Bike: fietstours door de stad met een Nederlands sprekende gids. Mijn bedrijf bestaat uit dertig rood-wit-blauwe omafietsen, mijzelf en een aantal extra gidsen voor in de zomermaanden, het merendeel studenten. Het eerste jaar liep het gelijk goed. Zo goed, dat ik in oktober een beetje overspannen was.

Ik ben aardig geïntegreerd, maar ik blijf *la Hollandaise* – tja, je valt op, als je in een jurkje op de fiets springt. Fransen zijn meer gesloten dan Nederlanders, maar ik krijg ze meestal wel aan het praten. In Parijs werken is heerlijk: fietsen door de stad, mijn passie overbrengen aan Nederlanders, bier met ze drinken op een zonnig terras tijdens de pauze, me aan niemand conformeren. Mijn werk in Parijs biedt mij de ultieme vrijheid. Wat ik zo fantastisch vind, is dat het een enorme stad is die je zo klein kunt maken als je zelf wilt. Je hebt de keuze hebt uit twintig verschillende arrondissementen met elk een eigen karakter. Ik woon in Le Marais en ben daar overal kind aan huis. In Amsterdam kun je vijf jaar lang elke week in hetzelfde café komen zonder dat ze weten hoe je heet, maar in Parijs heb je na een maand een stamkroeg.»